

Role trestního práva při postihování šířitelů záměrně nepravdivých sdělení

Abstrakt

Diplomová práce se zaměřuje na trestní postih šíření poplašných zpráv a záměrně nepravdivých sdělení v českém právním kontextu, se zvláštním ohledem na fenomén dezinformací. Úvodní kapitola je věnovaná vymezení cizojazyčných pojmů, jako jsou „dezinformace“, „fake news“, „hoax“ a „misinformace“, s cílem vyjasnit jejich význam a vzájemné vztahy k formám šíření záměrně nepravdivých sdělení, které trestní právo zná. Na několika stranách se práce v této části dotýká i otázek trestního postihu pomluvy a popírání zločinů podle mezinárodního práva.

Třetí kapitola se zabývá historickým vývojem právních předpisů zaměřených na ochranu společnosti před šířením poplašných zpráv. Z textu vyplývá, že česká právní úprava se od poloviny 19. století vyvíjela spolu s měnícími se společenskými potřebami a reagovala na aktuální hrozby, přičemž dnešní podoba trestného činu šíření poplašné zprávy klade důraz na veřejný pořádek, aniž by naúměrně omezovala svobodu projevu a veřejnou diskusi.

Dále je analyzována aplikační praxe českých soudů, které při posuzování závažnosti poplašných zpráv přihlížejí zejména ke kontextu jejich šíření, recidivě pachatelů a charakteru sdělení. Tato práce ukazuje, že dokazování nepravdivosti sdělení je v některých případech náročné, a to zejména tam, kde tvrzení nemají obecně známý charakter. Soudy proto kladou důraz na jednoznačné prokázání úmyslu pachatele a na dopad sdělení na veřejnost. Součástí kapitoly je rovněž autorova vlastní kategorizace poplašných zpráv.

Práce dochází k závěru, že současná právní úprava je dostatečná a že účinnější cestou k omezení dezinformací je podpora veřejné diskuse, vzdělávání a transparentní komunikace státních institucí. Trestní právo by mělo i nadále plnit podpůrnou roli při ochraně společnosti před vážnými hrozbami, aniž by omezovalo pluralitu názorů a společné hledání pravdy.

Klíčová slova: trestní právo, poplašná zpráva, dezinformace